Р Е Ш Е Н И Е
№ 2660

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов
Миглена Недева

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **11941** по описа за **2013** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 01.10.2013 г., постановено по НАХД № 11850/2013 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 16-1602907/06.06.2013 г., издадено от Изпълнителния директор на дирекция "Главна инспекция по труда"-[населено място], с което на [фирма] със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [жилищен адрес] ЕИК по Булстат:[ЕИК], на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.63, ал.2 във вр.с ал.1 от КТ.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, чрез пълномощниците си адв.Х. и адв.Ч., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд е приел извършено от дружеството нарушение по КТ. Изтъква допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП.

Ответникът по касация – Изпълнителният директор на дирекция "Г."- [населено място]- не е взел становище.
Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се остави в сила като правилно и законосъобразно.
Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обоснованост на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:
Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.
Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 16-1602907/06.06.2013 г. на Изпълнителния директор на дирекция "Г."- [населено място]. Същото е издадено въз основа на АУАН № 1602907/20.02.2013 г., съставен от главен инспектор при наказващия орган. Обективираните в акта констатации се свеждат до това, че на 06.02.2013 г. от страна на дружеството е допуснат до работа С. З. З. като мияч на превозни средства в стопанисваната от [фирма] автомивка, находяща се в [населено място], [улица], преди да му е предоставено копие от уведомлението по чл.63, ал.3 от Кодекса на труда, заверено от ТД на НАП. Трудовият договор е от 06.02.2013 г. и е регистриран на 07.02.2013 г. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорената имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.3 КТ.
От събраните от районния съд доказателства, подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл.63, ал.2 във вр. ал.1 КТ. В тази връзка законосъобразно и обосновано районният съд е приел, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, че към 06.02.2013 г. е било налице възникнало трудово правоотношение между С. З. и [фирма], като за това е изготвен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма, но на работника не е предоставено копие от уведомлението по чл.63, ал.3 КТ, заверено от съответната ТД на НАП. Съдът е изложил обстойни и аргументирани мотиви защо кредитира показанията на св.Д. и Б., като съжденията му в тази насока се споделят и от касационната инстанция. Обсъдени са събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е изведен правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на санкционираното дружество, извършвало дейност във функциониращ търговски обект. Противно на касационните оплаквания, липсват данни за предубеденост на решаващия съд, който е формирал изводите си след преценка на доказателствата. Преценката е всестранна и обективна и не води до различен резултат при касационната поверка.
Верен е и другият правен извод на районния съд – за липса на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на санкцията. АУАН е съставен от материално и териториално компетентен орган, който има право да извършва проверки на обектите на територията на [населено място], а не само в определен район на града.
Като е достигнал до правилен извод за наличие на административното нарушение, Съдът е постановил касирания съдебен акт съобразно закона. Предвид гореизложеното решението на СРС не страда от пороците, посочени в жалбата и при

условията на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.
Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.10.2013 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11850/2013 г.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.